

Закон о порезу на добит правних лица

"Службени гласник РС", бр. [25/2001](#), [80/2002](#), [80/2002](#) - други закон, [43/2003](#), [84/2004](#), [18/2010](#) (чл. 71-75. нису у пречишћеном тексту), [101/2011](#) (чл. 13. и 14. нису у пречишћеном тексту), [119/2012](#) (чл. 53-57. нису у пречишћеном тексту), [47/2013](#) (чл. 20. није у пречишћеном тексту), [108/2013](#) (чл. 3. и 4. нису у пречишћеном тексту), [68/2014](#) - други закон, [142/2014](#) (чл. 20. и 21. нису у пречишћеном тексту), [112/2015](#) (чл. 27. није у пречишћеном тексту), [113/2017](#) (чл. 18. и 19. нису у пречишћеном тексту) и [95/2018](#) (чл. 14. и 15 нису у пречишћеном тексту), [86/2019](#) (чл. 9. није у пречишћеном тексту), [153/2020](#) (чл. 10. није у пречишћеном тексту) и [118/2021](#). Види: [Аутентично тумачење - 91/2015](#).

Део први

ПОРЕСКИ ОБВЕЗНИК

Врсте пореских обвезника

Члан 1.

Порески обвезник пореза на добит правних лица (у даљем тексту: порески обвезник) је привредно друштво, односно предузеће, односно друго правно лице које је основано ради обављања делатности у циљу стицања добити.

Порески обвезник је и задруга која остварује приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду.

Порески обвезник је, у складу са овим законом, и друго правно лице које није основано ради остваривања добити, већ је у складу са законом основано ради постизања других циљева утврђених у његовим општим актима, ако остварује приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду (у даљем тексту: недобитна организација).

Недобитном организацијом из става 3. овог члана нарочито се сматрају: установа чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе; политичка организација; синдикална организација; комора; црква и верска заједница; удружење; фондација и задужбина.

Изузетно од ст. 1. до 3. овог члана, правно лице које, у складу са законом којим се уређује опорезивање посебним порезом по тонажи брода, испуњава услове и определи се да, у складу са тим законом, уместо пореза на део добити, плаћа посебан порез по тонажи брода, за тај део добити није порески обвезник у складу са овим законом.

Резиденти и нерезиденти

Члан 2.

Порески обвезник из члана 1. овог закона је резидент Републике Србије (у даљем тексту: резидентни обвезник) који подлеже опорезивању добити коју оствари на територији Републике Србије (у даљем тексту: Република) и изван ње.

Резидентни обвезник је, у смислу овог закона, правно лице које је основано или има место стварне управе и контроле на територији Републике.

Члан 3.

Нерезидент Републике (у даљем тексту: нерезидентни обвезник) подлеже опорезивању добити коју оствари пословањем преко сталне пословне јединице која се налази на територији Републике на начин прописан овим законом, уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

Нерезидентни обвезник је, у смислу овог закона, правно лице које је основано и има место стварне управе и контроле ван територије Републике.

Члан 3а

За потребе примене одредби овог закона, јурисдикцијом са преференцијалним пореским системом сматра се територија са пореским суверенитетом на којој се примењује законодавство које пружа могућности за значајно мање пореско оптерећење добити правних лица, било свих правних лица или оних која испуњавају посебне услове, као и дивиденди које она расподељују својим оснивачима у поређењу са оним предвиђеним одредбама овог закона и закона који уређује опорезивање дохотка грађана, односно за онемогућавање или отежавање утврђивања стварних власника правних лица од стране пореских органа Републике Србије и онемогућавање или отежавање утврђивања оних пореских чињеница које би биле од значаја за утврђивање пореских обавеза према прописима Републике Србије (у даљем тексту: јурисдикција са преференцијалним пореским системом).

Нерезидентним правним лицем из јурисдикције са преференцијалним пореским системом сматра се нерезидентно правно лице које:

- 1) је основано на територији јурисдикције са преференцијалним пореским системом, или
- 2) има регистровано седиште на територији јурисдикције са преференцијалним пореским системом, или
- 3) има седиште управе на територији јурисдикције са преференцијалним пореским системом, или
- 4) има место стварне управе на територији јурисдикције са преференцијалним пореским системом.

Став 2. овог члана се не примењује у случају да се нерезидентно правно лице може сматрати резидентом друге државе уговорнице за потребе примене међународног уговора о избегавању двоструког опорезивања између те државе и Републике Србије.

За потребе примене става 1. овог члана министар финансија утврђује листу јурисдикција са преференцијалним пореским системом.

Члан 4.

Стална пословна јединица је свако стално место пословања преко којег нерезидентни обвезник обавља делатност, а нарочито:

1. огранак;
2. погон;
3. представништво;
4. место производње, фабрика или радионица;
5. рудник, каменолом или друго место експлоатације природног богатства.

Сталну пословну јединицу чине и стално или покретно градилиште, грађевински или монтажни радови, ако трају дуже од шест месеци, и то:

- а) једна од више изградњи или монтажа које се упоредно обављају, или
- б) неколико изградњи или монтажа које се обављају без прекида једна за другом.

Ако лице, заступајући нерезидентног обвезника, има и врши овлашћење да закључује уговоре у име тог обвезника, сматра се да нерезидентни обвезник има сталну пословну јединицу у погледу послова које заступник врши у име обвезника.

Не постоји стална пословна јединица ако нерезидентни обвезник обавља делатност преко комисионара, брокера или било ког другог лица које, у оквиру властите делатности, послује у своје име, а за рачун обвезника.

Сталну пословну јединицу не чини ни:

1. држање залиха робе или материјала који припадају нерезидентном обвезнику искључиво у сврху складиштења, приказивања или испоруке, као ни коришћење просторија искључиво за то намењених;
2. држање залиха робе или материјала који припадају нерезидентном обвезнику искључиво у сврху прераде у другом предузећу или од стране предузетника;
3. држање сталног места пословања искључиво у сврху набављања робе или прикупљања информација за потребе нерезидентног обвезника, као ни у сврху обављања било које друге активности припремног или помоћног карактера за потребе нерезидентног обвезника.

Члан 5.

Нерезидентни обвезник који обавља делатност на територији Републике пословањем преко сталне пословне јединице која води пословне књиге у складу са прописима којима се уређује рачуноводство (огранак и други организациони делови нерезидентног обвезника који обављају делатност), опорезиву добит утврђује у складу са овим законом и подноси за сталну пословну јединицу порески биланс и пореску пријаву.

Нерезидентни обвезник који обавља делатност преко сталне пословне јединице која не води пословне књиге у складу са прописима којима се уређује рачуноводство, дужан је да води у тој сталној пословној јединици евиденцију којом се обухватају сви подаци о приходима и расходима, као и други подаци од значаја за утврђивање добити коју та јединица остварује пословањем на територији Републике, и да подноси порески биланс и пореску пријаву.

Порески биланс и пореску пријаву подноси и нерезидентни обвезник који делатност на територији Републике обавља преко сталне пословне јединице која се сагласно међународном уговору о избегавању двоструког опорезивања не сматра сталном пословном јединицом.

Део други

ПОРЕСКА ОСНОВИЦА

Опорезива добит

Члан 6.

Основица пореза на добит правних лица је опорезива добит.

Опорезива добит утврђује се у пореском билансу усклађивањем добити обвезника исказане у билансу успеха, који је сачињен у складу са међународним рачуноводственим стандардима (у даљем тексту: МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (у даљем тексту: МСФИ), односно међународним стандардом финансијског извештавања за мала и средња правна лица (у даљем тексту: МСФИ за МСП) и прописима којима се уређује рачуноводство, на начин утврђен овим законом.

Опорезива добит обвезника који, према прописима којима се уређује рачуноводство, не примењује МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, утврђује се у пореском билансу усклађивањем добити обвезника, исказане у складу са начином признавања, мерења и процењивања прихода и расхода који прописује министар финансија, на начин утврђен овим законом..

Усклађивање расхода

Члан 7.

За утврђивање опорезиве добити признају се расходи у износима утврђеним билансом успеха, у складу са МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, као и прописима којима се уређује рачуноводство, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

За утврђивање опорезиве добити обвезника који, према прописима којима се уређује рачуноводство, не примењује МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, признају се расходи утврђени у складу са начином признавања, мерења и процењивања расхода који прописује министар финансија, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

Члан 7а

На терет расхода не признају се:

- 1) трошкови који се не могу документовати;
- 2) исправке вредности појединачних потраживања од лица коме се истовремено дугује, до износа обавезе према том лицу;
- 3) поклони и прилози дати политичким организацијама;
- 4) поклони чији је прималац повезано лице из члана 59. овог закона;
- 5) камате због неблаговремено плаћених пореза, доприноса и других јавних дажбина;
- 5а) трошкови поступка принудне наплате пореза и других дуговања, трошкови порескопрекршајног поступка и других прекршајних поступака који се воде пред надлежним органом;
- 6) новчане казне које изриче надлежни орган, уговорне казне и пенали;
- 7) затезне камате између повезаних лица;

8) трошкови који нису настали у сврху обављања пословне делатности, ако овим законом није друкчије уређено.

Члан 8.

Трошкови материјала и набавна вредност продате робе признају се у износима обрачунатим применом методе пондерисане просечне цене или FIFO методе.

У погледу набавне цене материјала и вредности робе набављених од повезаних лица примењују се одредбе члана 61. овог закона.

Члан 9.

Трошкови зарада, односно плата, признају се у износу обрачунатом на терет пословних расхода.

Примања запосленог која се, у смислу закона којим је уређено опорезивање дохотка грађана, сматрају зарадом, укључујући и примања на која се до износа прописаног тим законом не плаћа порез на зараде, признају се као расход у пореском билансу у пореском периоду у коме су исплаћена, односно реализована.

Члан 9а

Обрачунате отпремнине и новчане накнаде запосленом по основу одласка у пензију или престанка радног односа по другом основу, признају се као расход у пореском билансу у пореском периоду у коме су исплаћене.

Члан 10.

Амортизација сталних средстава признаје се као расход у износу и на начин утврђен овим законом.

Стална средства из става 1. овог члана обухватају материјална средства чији је век трајања дужи од једне године и која се сагласно прописима којима се уређује рачуноводство и МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, у пословним књигама обвезника признају као стална средства, осим природних богатстава која се не троше, као и нематеријална средства, осим goodwilla.

Средства из става 2. овог члана, осим нематеријалних средстава, разврставају се у пет група са следећим амортизационим стопама:

- 1) I група 2,5%;
- 2) II група 10%;
- 3) III група 15%;
- 4) IV група 20%;
- 5) V група 30%.

Амортизација за стална средства разврстана у I групу утврђује се применом пропорционалне методе, на основицу коју чини набавна вредност средства, за свако стално средство посебно, а у случају када су стална средства из ове групе стечена у току пореског периода, утврђује се применом пропорционалне методе сразмерно времену од када је започет обрачун амортизације до краја пореског периода.

Амортизација за стална средства разврстана у групе II-V утврђује се применом дегресивне методе на вредност средстава разврстаних по групама.

Основицу за амортизацију из става 5. овог члана у првој години чини набавна вредност, а у наредним периодима неотписана вредност.

Стална средства разврстана у I групу јесу непокретности.

Изузетно, стална средства која се састоје из непокретних и покретних делова, разврставају се по групама сходно начину на који су евидентирана у пословним књигама обвезника у складу са прописима којима се уређује рачуноводство.

Амортизација нематеријалних средстава врши се применом пропорционалне методе сразмерно веку трајања који је опредељен моментом признавања тих средстава у пословним књигама обвезника у складу са прописима којима се уређује рачуноводство и МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, на основицу коју чини набавна вредност сваког средства посебно.

Министар финансија ближе уређује начин разврставања сталних средстава из става 3. овог члана по групама, врсту нематеријалних средстава, као и начин утврђивања амортизације.

Члан 10а

У случају да је стално средство на које се примењују одредбе члана 10. овог закона набављено из трансакције са повезаним лицем из члана 59. овог закона, основицу за његову амортизацију чини мањи од следећа два износа:

- 1) трансферна набавна цена сталног средства у смислу члана 59. овог закона;
- 2) набавна цена сталног средства утврђена применом принципа "ван дохвата руке" у смислу чл. 60. и 61. овог закона.

Члан 10б

Амортизација сталних средстава признаје се као расход у износу и на начин утврђен овим законом.

Стална средства из става 1. овог члана обухватају материјална и нематеријална средства чији је век трајања дужи од једне године и која се сагласно прописима којима се уређује рачуноводство и МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, у пословним књигама обвезника признају као стална средства, осим природних богатстава која се не троше и goodwill-а.

Стална средства из става 2. овог члана, осим нематеријалних средстава, разврставају се у пет група са следећим амортизационим стопама:

- 1) I група 2,5%;
- 2) II група 10%;
- 3) III група 15%;
- 4) IV група 20%;
- 5) V група 30%.

Амортизација сталних средстава из става 3. овог члана утврђује се применом пропорционалне методе, на основицу коју чини набавна вредност средства, за свако стално средство посебно, а у случају када су стална средства стечена у току пореског периода, утврђује се применом пропорционалне методе сразмерно времену од када је започет обрачун амортизације до краја пореског периода.

Уколико је амортизација сталних средстава, у складу са прописима о рачуноводству и МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП (у даљем тексту: рачуноводствена амортизација), утврђена у

износу нижем од оног који би био утврђен применом стопа из става 3. овог члана, као расход се признаје рачуноводствена амортизација.

Стална средства која се састоје из непокретних и покретних делова, разврставају се по групама сходно начину на који су евидентирана у пословним књигама обвезника у складу са прописима којима се уређује рачуноводство.

Амортизација инвестиционих некретнина које се након почетног признавања у пословним књигама обвезника вреднују по методи фер вредности, утврђује се применом стопе из става 3. тачка 1) овог члана на набавну вредност.

Амортизација нематеријалних средстава признаје се као расход у износу рачуноводствене амортизације.

Министар финансија ближе уређује начин разврставања сталних средстава из става 3. овог члана по групама, врсте нематеријалних средстава, као и начин утврђивања амортизације.

Чл. 11 - 14.

- брисани -

Члан 15.

Као расход у пореском билансу обвезника признају се издаци у збирном износу највише до 5% од укупног прихода за:

1) здравствене, образовне, научне, хуманитарне, верске и спортске намене, заштиту животне средине, као и давања учињена установама, односно пружаоцима услуга социјалне заштите основаним у складу са законом који уређује социјалну заштиту;

2) хуманитарну помоћ, односно отклањање последица насталих у случају ванредне ситуације, који су учињени Републици, аутономној покрајини, односно јединици локалне самоуправе.

Издаци из става 1. тачка 1) овог члана признају се као расход само ако су извршени лицима регистрованим, односно основаним за те намене у складу са посебним прописима, која наведена давања искључиво користе за обављање делатности из става 1. тачка 1) овог члана.

Издаци за улагања у области културе, укључујући и кинематографску делатност, признају се као расход у износу највише до 5% од укупног прихода.

Чланарине коморама, савезима и удружењима признају се као расход у пореском билансу највише до 0,1% укупног прихода.

Чланарине чија је висина прописана законом признају се као расход у износу који је прописан законом.

Издаци за репрезентацију признају се као расход у износу до 0,5% од укупног прихода.

Ближе прописе о томе шта се у смислу овог закона сматра улагањем у области културе доноси министар надлежан за послове културе, по прибављеном мишљењу министра финансија.

Члан 16.

На терет расхода признаје се отпис вредности појединачних потраживања која се у складу са прописима о рачуноводству и МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП исказују као приход,

осим потраживања из члана 7а тачка 2) овог закона, под условом:

- 1) да се несумњиво докаже да су та потраживања претходно била укључена у приходе обвезника;
- 2) да су та потраживања у књигама пореског обвезника отписана као ненаплатива;
- 3) да порески обвезник пружи доказе да су потраживања утужена, односно да је покренут извршни поступак ради наплате потраживања, или да су потраживања пријављена у ликвидационом или стечајном поступку над дужником.

На терет расхода признаје се и отпис вредности појединачних потраживања која се у складу са прописима о рачуноводству и МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП не исказују као приход, осим потраживања из члана 7а тачка 2) овог закона, уколико обвезник испуни услове прописане одредбама става 1. тач. 2) и 3) овог члана.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, на терет расхода признаје се отпис вредности појединачних потраживања, под условом да су та потраживања обухваћена финансијским реструктурирањем, спроведеним на начин прописан законом који уређује споразумно финансијско реструктурирање привредних друштава.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, на терет расхода признаје се отпис вредности појединачних потраживања која су обухваћена усвојеним унапред припремљеним планом реорганизације, који је потврђен правоснажним решењем донетим у складу са законом којим се уређује стечај.

На терет расхода признаје се отпис вредности појединачних потраживања за која су испуњени услови из става 1. тач. 1) и 2), односно става 2. овог члана, под условом да су трошкови утужења појединачног дужника већи од укупног износа потраживања од тог дужника.

Под трошковима утужења у смислу става 5. овог члана сматрају се таксе и други јавни приходи који се плаћају за подношење тужбе у складу са Законом којим се уређују судске таксе.

На терет расхода признаје се исправка вредности појединачних потраживања из ст. 1. и 2. овог члана, ако је од рока за њихову наплату, односно реализацију, до краја пореског периода прошло најмање 60 дана.

За износ расхода по основу исправке вредности појединачних потраживања из става 7. овог члана који су били признати у пореском билансу, увећавају се приходи у пореском билансу у пореском периоду у коме обвезник изврши отпис вредности истих потраживања, ако није кумулативно испунио услове из става 1, односно става 2, односно из става 5. овог члана.

Расход који није био признат по основу исправке вредности појединачних потраживања у пореском периоду у ком је исказан, признаје се у пореском периоду у ком су испуњени услови из става 1, односно става 2, односно става 7. овог члана.

Сва отписана, исправљена и друга потраживања из ст. 1, 2, 3, 4, 5, 7. и 9. овог члана која су призната као расход, а која се касније наплате или за која поверилац повуче тужбу, предлог за извршење, односно пријаву потраживања, у моменту наплате или повлачења тужбе, предлога за извршење, односно пријаве потраживања, улазе у приходе пореског обвезника.

Сва отписана, исправљена и друга потраживања овог члана која нису призната као расход, а која се касније наплате, у моменту наплате не улазе у приходе пореског обвезника.

Члан 16а

На терет расхода признаје се губитак од продаје појединачних потраживања у износу који је исказан у билансу успеха обвезника, у пореском периоду у коме је извршена продаја тих

потраживања.

У случају да је по основу потраживања из става 1. овог члана извршена исправка вредности која је призната као расход у неком од претходних пореских периода у складу са чланом 16. став 7. и чланом 22а став 1. овог закона, такав расход остаје признат без обавезе испуњења услова из члана 16. став 1. тачка 3), односно члана 16. става 2. овог закона.

Члан 17.

- брисан -

Члан 18.

- брисан -

Члан 19.

На терет расхода у пореском билансу признају се укупно обрачунате камате, изузев камата због неблаговремено плаћених пореза, доприноса и других јавних дажбина.

У случају кредита од повезаних лица, обрачуната камата умањиће се на начин предвиђен у члану 62. овог закона.

Члан 20.

Камата и припадајући трошкови по основу зајма одобреног сталној пословној јединици из члана 4. овог закона од стране њене нерезидентне централе не признају се као расход у пореском билансу сталне пословне јединице.

Накнада по основу ауторског и сродних права и права индустријске својине, коју стална пословна јединица из члана 4. овог закона исплаћује својој нерезидентној централни, не признаје се као расход у пореском билансу сталне пословне јединице.

Члан 21.

- брисан -

Члан 22.

На терет расхода признају се у пореском билансу порези, доприноси, таксе и друге јавне дажбине које не зависе од резултата пословања, које су плаћене у пореском периоду.

Члан 22а

На терет расхода у пореском билансу банке признаје се увећање исправке вредности потраживања билансне активе и резервисања за губитке по ванбилансним ставкама у износу обрачунатом на нивоу банке, која су у складу са унутрашњим актима банке исказани у билансу успеха на терет расхода у пореском периоду, у складу са прописима Народне банке Србије.

На терет расхода банке признаје се отпис вредности појединачних потраживања у складу са одредбама члана 16. ст. 1. до 6. овог закона.

Изузетно од става 2. овог члана, на терет расхода банке признаје се отпис вредности појединачних потраживања по основу кредита одобреног неповезаном лицу у смислу овог закона, под условом да је од момента доспелости потраживања прошло најмање две године, уз пружање документације која представља основ за доказивање неспособности дужника да извршава своје новчане обавезе (нпр. документација из кредитног досијеа дужника о измиривању обавезе дужника према банци у току последњих дванаест месеци, преписка и друга документација о контактима банке и дужника у вези са наплатом потраживања и мерама које је банка предузела ради наплате).

Изузетно од става 2. овог члана, на терет расхода признаје се отпис вредности преосталог дела појединачног потраживања банке који није наплаћен из средстава остварених продајом непокретности која се спроводи у складу са законом.

Изузетно од ст. 2. и 3. овог члана, на терет расхода банке признаје се отпис вредности појединачних потраживања по основу кредита који се, у смислу прописа Народне банке Србије, сматрају проблематичним кредитима, извршен у складу са прописима Народне банке Србије.

На терет расхода банке признаје се износ расхода утврђен у билансу успеха банке по основу умањења дуга који сноси банка у висини утврђеној у складу са законом којим је уређена конверзија стамбених кредита индексираних у швајцарским францима.

Сва отписана, исправљена и друга потраживања из ст. 1. до 5. овог члана која су призната као расход, а која се касније наплате или за која поверилац повуче тужбу, предлог за извршење, односно пријаву потраживања, у моменту наплате или повлачења тужбе, предлога за извршење, односно пријаве потраживања, улазе у приходе банке.

Сва отписана, исправљена и друга потраживања која нису призната као расход, а која се касније наплате, у моменту наплате не улазе у приходе банке.

Члан 22б

На терет расхода признају се извршена дугорочна резервисања за обнављање природних богатстава, за трошкове у гарантном року и задржане кауције и депозите, као и друга обавезна дугорочна резервисања у складу са законом.

На терет расхода признају се и остала дугорочна резервисања која испуњавају услове за признавање у складу са МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, у висини искоришћених износа тих резервисања у пореском периоду, односно измирених обавеза и одлива ресурса по основу тих резервисања.

Члан 22в

На терет расхода у пореском билансу не признају се расходи настали по основу обезвређења имовине, које се утврђује као разлика између нето садашње вредности имовине утврђене у складу са МРС, односно МСФИ и њене процењене надокнадиве вредности, али се признају у пореском периоду у коме је та имовина отуђена, односно употребљена, односно у коме је настало оштећење те имовине услед више силе.

Изузетно од става 1. овог члана, на терет расхода у пореском билансу признају се расходи настали по основу обезвређења обвезниковог учешћа у капиталу субјекта приватизације у поступку реструктурирања, стеченог конверзијом обвезниковог потраживања у учешће у капиталу тог субјекта.

Члан 22г

Као расход у пореском билансу обвезника могу се признати, у двоструко увећаном износу, трошкови који су непосредно повезани са истраживањем и развојем које обвезник обавља у Републици.

У смислу става 1. овог члана, истраживањем се сматра оригинално или планирано истраживање предузето у циљу стицања новог научног или техничког знања и разумевања, а развојем примена резултата истраживања или примена другог научног достигнућа или дизајна производње нових значајно побољшаних материјала, уређаја, производа, процеса, система или услуга пре приступања комерцијалној производњи или коришћењу.

Одредбе овог члана не примењују се на трошкове истраживања настале у циљу проналажења и развоја нафте, гаса или минералних залиха у екстрактивној индустрији.

Министар финансија ближе уређује шта се сматра трошковима који су непосредно повезани са истраживањем и развојем, као и услове и начин остваривања права из става 1. овог члана.

Усклађивање прихода

Члан 23.

За утврђивање опорезиве добити признају се приходи у износима утврђеним билансом успеха, у складу са МРС, односно МСФИ, односно МСФИ за МСП, и прописима којима се уређује рачуноводство, осим прихода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

За утврђивање опорезиве добити обвезника који, према прописима којима се уређује рачуноводство, не примењује МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, признају се приходи утврђени у складу са начином признавања, мерења и процењивања прихода који прописује министар финансија, осим прихода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

Члан 24.

- брисан -

Члан 25.

Приход који резидентни обвезник оствари по основу дивиденди и удела у добити, укључујући и дивиденду из члана 35. овог закона, од другог резидентног обвезника, не улази у пореску основицу.

Приход који резидентни обвезник оствари од камата по основу дужничких хартија од вредности чији је издавалац, у складу са Законом, Република, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или Народна банка Србије, не улази у пореску основицу.

Приход који резидентни обвезник, основан у складу са прописима којима се уређују инвестициони фондови, оствари по основу отуђења имовине из члана 27. став 1. овог закона, не улази у пореску основицу.

Министар финансија ближе уређује начин изузимања прихода из ст. 1, 2. и 3. овог члана из пореске основице.

Члан 25а

Приходи настали по основу неискоришћених дугорочних резервисања која нису била призната као расход у пореском периоду у ком су извршена, не улазе у пореску основицу у пореском периоду у ком су исказани.

Приходи настали у вези са расходима који у пореском периоду нису били признати у складу са чланом 7а овог закона, не улазе у пореску основицу у пореском периоду у ком су исказани.

Приходи обвезника који је давалац концесије у складу са уговором о концесији (у даљем тексту: давалац концесије), настали по основу преноса неовчане имовине без накнаде који је, у поступку реализације уговора о концесији, извршио приватни партнер, односно друштво за посебне намене у смислу прописа којима се уређује јавно-приватно партнерство (у даљем тексту: приватни партнер), не улазе у пореску основицу у пореском периоду у ком су исказани под условом да процењена вредност концесије износи најмање 50 милиона евра.

У пореском периоду у коме су исказани не улазе у пореску основицу приходи обвезника настали по основу извршеног отпуста дуговања која обвезник има према корисницима јавних средстава дефинисаним у складу са законом којим се уређује буџетски систем, банкама у стечају и привредним коморама, када су наведена дуговања обухваћена унапред припремљеним планом реорганизације који је потврђен правоснажним решењем у складу са законом којим се уређује стечај.

Ефекти промене рачуноводствене политике настали услед прве примене МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, по основу којих се, сагласно прописима о рачуноводству, врши корекција одговарајућих позиција у билансу стања, признају се као приход, односно расход у пореском билансу, почев од пореског периода у којем је та корекција извршена.

Приходи и расходи из става 5. овог члана признају се у једнаким износима у пет пореских периода.

Министар финансија ближе уређује начин изузимања прихода из ст. 1, 2, 3, 4, 5. и 6. овог члана из пореске основице.

Члан 25б

Квалификовани приход, који оствари обвезник, носилац ауторског или сродног права, по основу накнаде за искоришћавање депонованог ауторског дела или предмета сродног права, осим накнаде за пренос ауторског или сродног права у целини, може се, уколико се за то обвезник определи и у складу са условима и на начин предвиђен овим чланом, изузети из пореске основице у износу од 80% тако оствареног прихода.

Квалификовани приход из става 1. овог члана се изузима из пореске основице умањен за износ укупних историјских или текућих порески признатих расхода у вези са активностима истраживања и развоја које су као последицу имале настанак тог ауторског дела или предмета сродног права у складу са одредбама чл. 7, 7а, 8, 9, 9а, 10, 10а, 10б, 15. и 22г овог закона (у даљем тексту: квалификовани расходи).

Квалификованим приходом у смислу става 1. овог члана, након умањења из става 2. овог члана, сматраће се онај део прихода пореског обвезника по основу накнада за искоришћавање депонованог ауторског дела или предмета сродног права, осим накнада за пренос ауторског или сродног права у целини, који је сразмеран учешћу квалификованих расхода у вези са активностима истраживања и развоја које су као последицу имале настанак тог депонованог ауторског дела и предмета сродног права у укупним трошковима у вези са тим депонованим ауторским делом или предметом сродног права.

Депонованим ауторским делом или предметом сродног права, у смислу овог закона, сматра се ауторско дело или предмет сродног права дефинисано законом којим се уређују ауторско и сродна права, евидентирано депоновањем у регистар надлежног органа.

Одредбе овог члана сходно се примењују и на приходе које оствари обвезник, носилац права или подносилац пријаве у вези са проналаском, по основу уступања права у вези са проналаском уз накнаду на основу уговора о лиценци, искључујући накнаду остварену за пренос права у вези са проналаском, на основу закона којим се уређују патенти.

Обвезник је дужан да приходе из става 1. овог члана посебно прикаже у свом пореском билансу, као и да припреми и на захтев Пореске управе достави посебну документацију на начин и у облику који пропише министар финансија.

Министар финансија, ослањајући се на изворе везане за добру праксу пореских подстицајних мера у области права интелектуалне својине Организације за економску сарадњу и развој, ближе уређује услове и начин изузимања квалификованих прихода из пореске основице.

Члан 26.

У вредност залиха недовршене производње, полупроизвода и готових производа, за обрачун опорезиве добити признају се трошкови производње у складу са законом којим се уређује рачуноводство.

У случајевима дугог производног циклуса и наглашеног сезонског утицаја на обим активности, допуштено је да се у вредност залиха из става 1. овог члана укључи и припадајући део општих трошкова управљања и продаје и трошкова финансирања.

Вредност залиха обрачуната сагласно ст. 1. и 2. овог члана не може бити већа од њихове продајне вредности на дан подношења пореског биланса.

- наслов брисан -

Чл. 26а - 26к

- брисани -

Капитални добици и губици

Члан 27.

Капитални добитак обвезник остварује продајом, односно другим преносом уз накнаду (у

даљем тексту: продаја):

1) непокретности које је користио, односно које користи као основно средство за обављање делатности укључујући и непокретности у изградњи;

2) права интелектуалне својине;

3) удела у капиталу правних лица и акција и осталих хартија од вредности које у складу са МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, представљају дугорочне финансијске пласмане, осим обвезница издатих у складу са прописима којима се уређује измирење обавезе Републике по основу зајма за привредни развој, девизне штедње грађана и дужничких хартија од вредности, чији је издавалац, у складу са законом, Република, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или Народна банка Србије;

4) инвестиционе јединице инвестиционог фонда, у складу са прописима којима се уређују инвестициони фондови;

5) дигиталне имовине, осим уколико обвезник, у смислу закона којим се уређује дигитална имовина, има дозволу за пружање услуга повезаних са дигиталном имовином и који је дигиталну имовину набавио искључиво ради даље продаје у оквиру обављања услуга повезаних са дигиталном имовином у складу са тим законом.

Капиталним добитком сматра се и приход који оствари нерезидентни обвезник од продаје имовине из става 1. тач. 1), 3) и 4) овог члана, као и од продаје непокретности на територији Републике коју није користио за обављање делатности.

Капитални добитак представља разлику између продајне цене имовине из ст. 1. и 2. овог члана (у даљем тексту: имовина) и њене набавне цене, утврђене према одредбама овог закона.

Ако је разлика из става 3. овог члана негативна, у питању је капитални губитак.

Капитални добитак, односно губитак у складу са овим чланом, не утврђује обвезник који је основан сходно прописима којима се уређују инвестициони фондови.

Члан 28.

За сврху одређивања капиталног добитка, у смислу овог закона, продајном ценом се сматра уговорена цена, односно, у случају продаје повезаном лицу из члана 59. овог закона, тржишна цена ако је уговорена цена нижа од тржишне.

Као уговорена, односно тржишна цена из става 1. овог члана узима се цена без пореза на пренос апсолутних права, односно пореза на додату вредност.

Код преноса права путем размене за друго право, продајном ценом се сматра тржишна цена права које се добија у накнаду, коригована за евентуално примљену или плаћену разлику у новцу.

Члан 29.

За сврху одређивања капиталног добитка, набавна цена, у смислу овог закона, јесте цена по којој је обвезник стекао имовину, умањена по основу амортизације утврђене у складу са овим законом.

Набавна цена у смислу овог члана коригује се на процењену, односно фер вредност, утврђену у складу са МРС, односно МСФИ, односно МСФИ за МСП и усвојеним рачуноводственим

политикама, уколико је промена на фер вредност исказивана у целини као приход периода у коме је вршена.

Набавна цена имовине стечене конверзијом обвезниковог потраживања у учешће у капиталу субјекта приватизације у поступку реструктурирања, јесте најнижа обезвређена вредност те имовине након извршене конверзије, утврђена у складу са МРС, односно МСФИ и усвојеним рачуноводственим политикама, осим у случају из става 2. овог члана.

Ако цена по којој је имовина набављена није исказана у пословним књигама обвезника, или није исказана у складу са одредбама ст. 1. и 2. овог члана, набавна цена за сврху одређивања капиталног добитка јесте тржишна цена на дан набавке, коју утврди надлежни порески орган, на начин прописан одредбама ст. 1. и 2. овог члана.

Код продаје непокретности у изградњи, набавну цену чини износ трошкова изградње који су до дана продаје исказани у складу са МРС, односно МСФИ, односно МСФИ за МСП и прописима којима се уређује рачуноводство.

За непокретност стечену путем оснивачког улога или повећањем оснивачког улога, набавна цена јесте тржишна цена непокретности на дан уноса улога.

За непокретност стечену пре 1. јануара 2004. године, набавна цена јесте неотписана вредност непокретности утврђена на дан 31. децембра 2003. године, у складу са прописима о рачуноводству који су се примењивали на финансијске извештаје за 2003. годину.

Набавна цена из става 7. овог члана умањује се по основу амортизације утврђене у складу са овим законом.

Код хартија од вредности којима се тргује на организованом тржишту, у смислу закона којим се уређује тржиште хартија од вредности и других финансијских инструмената, набавна цена јесте цена коју обвезник документује као стварно плаћену, а ако не поседује одговарајућу документацију - најнижа тржишна цена остварена на организованом тржишту у периоду од годину дана који претходи продаји те хартије од вредности или у периоду трговања, уколико се трговало краће од годину дана.

Код хартија од вредности којима се не тргује на организованом тржишту, набавна цена хартије од вредности јесте цена коју обвезник документује као стварно плаћену, а ако не поседује одговарајућу документацију - њена номинална вредност.

Код хартија од вредности прибављених путем оснивачког улога или повећањем оснивачког улога, набавну цену чини тржишна цена која је важила на организованом тржишту на дан уноса улога или уколико таква цена није била формирана, номинална вредност хартије од вредности на дан уноса улога.

Набавна цена удела у капиталу правних лица и права интелектуалне својине јесте цена коју обвезник документује као стварно плаћену. Набавна цена удела у капиталу правних лица и права интелектуалне својине, стечених путем оснивачког улога или повећањем оснивачког улога јесте тржишна цена на дан уноса улога.

Набавна цена инвестиционе јединице састоји се од нето вредности имовине фонда по инвестиционој јединици на дан уплате, увећане за накнаду за куповину уколико је друштво за управљање наплаћује, у складу са прописима који уређују инвестиционе фондове, уколико обвезник инвестициону јединицу стиче уплатом средстава у инвестициони фонд.

Набавна цена дигиталне имовине јесте цена коју обвезник документује као стварно плаћену, односно уколико је дигитална имовина стечена учествовањем у пружању услуге рачунарског потврђивања трансакција у информационим системима који се односе на одређену дигиталну имовину (тзв. рударење дигиталне имовине), набавна цена је вредност дигиталне имовине исказана у пословним књигама обвезника, у складу са МРС, односно МСФИ, односно МСФИ за МСП и усвојеним рачуноводственим политикама.

Набавна цена дигиталне имовине стечене тзв. рударењем дигиталне имовине коригује се на процењену, односно фер вредност, утврђену у складу са МРС, односно МСФИ, односно МСФИ за МСП и усвојеним рачуноводственим политикама, уколико је промена на фер вредност исказивана у целини као приход периода у коме је вршена.

Члан 30.

Капитални добитак укључује се у опорезиву добит у износу одређеном на начин из чл. 27-29. овог закона.

Изузетно од става 1. овог члана, у опорезиву добит се укључује 20% капиталног добитка оствареног преносом имовинских права у целини по основу:

- 1) ауторског или сродног права на депонованом ауторском делу, односно предмету сродног права,
- 2) права у вези са проналаском, на основу закона којим се уређују патенти.

Капитални губитак остварен при продаји једног права из имовине може се пребити са опорезивим износом капиталног добитка оствареног при продаји другог права из имовине у истој години, с тим да се највише 20% капиталног губитка оствареног преносом из става 2. овог члана може пребити са опорезивим износом капиталног добитка оствареног при продаји другог права из имовине у истој години.

Ако се и после пребијања из става 3. овог члана искаже капитални губитак, допуштено је његово пребијање на рачун будућих капиталних добитака у наредних пет година.

Изузетно од става 2. овог члана, обвезник може да се определи да капиталне добитке остварене уносом имовинских права из става 2. овог члана у капитал резидентног правног лица не укључи у пореску основицу, под условом да резидентно правно лице тако стечена права не отуђи у периоду од две године од дана стицања, као и да у истом периоду то право не уступи на коришћење у целини или делимично по цени која је нижа од цене утврђене у складу са принципом „ван дохвата руке” уколико је уступање извршио повезаном лицу из члана 59. овог закона или лицу чији је власник његово повезано лице из члана 59. овог закона.

Тржишна вредност имовинских права из става 2. овог члана приликом уноса у капитал резидентног правног лица утврђује се проценом извршеном од стране овлашћеног проценитеља.

У случају да резидентно правно лице из става 5. овог члана у периоду од две године од дана стицања стечена права отуђи или та права уступи на коришћење у целини или делимично на начин прописан ставом 5. овог члана, обвезник губи право на изузимање капиталног добитка из пореске основице, и дужан је да у пореској пријави за порески период у ком су стечена права отуђена или уступљена, обрачуна и плати порез који би платио на начин одређен ставом 2. овог члана, валоризован од дана подношења пореске пријаве за порески период у ком је остварио право на погодност из става 5. овог члана, до дана подношења пореске пријаве за порески период у ком је изгубио право на ову погодност, индексом потрошачких цена према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

Капитални губици настали по основу уноса имовинских права у складу са ставом 5. овог члана не могу се пребијати са капиталним добицима.

Напомена Редакције: Одредбе ст. 5-8 овог члана примењују се на утврђивање, обрачунавање и плаћање пореске обавезе почев за 2022. годину, односно за порески период који почиње у 2022. години.

Члан 30а

Капитални добици настали по основу преноса непокретности даваоцу концесије који је извршио приватни партнер у поступку реализације уговора о концесији, не улазе у пореску основицу приватног партнера у пореском периоду у ком су исказани под условом да процењена вредност концесије износи најмање 50 милиона евра.

Капитални губици настали по основу преноса непокретности из става 1. овог члана не могу се пребијати са капиталним добицима.

Члан 30б

Капитални добици остварени продајом дигиталне имовине не улазе у пореску основицу, уколико су новчана средства од те продаје уложена у том пореском периоду у основни капитал резидентног обвезника, односно инвестиционог фонда основаног у складу са прописима којима се уређују инвестициони фондови, а чији се центар пословних, односно инвестиционих активности налази на територији Републике.

Капитални губици настали продајом дигиталне имовине не могу се пребијати са капиталним добицима уколико су новчана средства од продаје уложена на начин прописан ставом 1. овог члана.

Члан 31.

Статусна промена резидентних обвезника извршена у складу са законом којим се уређују привредна друштва (у даљем тексту: статусна промена), одлаже настанак пореске обавезе по основу капиталних добитака.

Пореска обавеза по основу капиталних добитака из става 1. овог члана настаће у тренутку кад правно лице које је имовину из члана 27. овог закона, стекло статусном променом изврши продају те имовине.

Капитални добитак из става 2. овог члана обрачунава се као разлика између продајне цене имовине и њене набавне цене коју је платило правно лице које је ту имовину статусном променом пренело на друго правно лице, усклађене на начин из члана 29. овог закона од дана набавке до дана продаје.

Право на одлагање плаћања пореза на добит правних лица за капиталне добитке остварене на начин из става 1. овог члана стиче се ако је власник правног лица које је извршило пренос имовине приликом статусне промене добио накнаду у облику акција или удела у правном лицу на које је пренос имовине извршен, као и евентуалну готовинску накнаду, чији износ не прелази 10% номиналне вредности добијених акција, односно удела.

Ако готовинска накнада из става 4. овог члана прелази 10% номиналне вредности добијених акција, односно удела, пореска обавеза по основу капиталног добитка настаје у моменту статусне промене, а капитални добитак се обрачунава као разлика између цене по којој би се имовина могла продати на тржишту и набавне цене из члана 29. овог закона.

Порески третман губитака

Члан 32.

Губици утврђени у пореском билансу, изузев капиталних добитака и губитака који су утврђени у складу са овим законом, могу се пренети на рачун добити утврђене у пореском билансу из будућих обрачунских периода, али не дуже од пет година.

Члан 33.

Коришћење пореске погодности у складу са чланом 32. овог закона не престаје у случају статусних промена или промена правне форме привредних друштава.

У случају поделе или одвајања, погодност из члана 32. овог закона сразмерно се дели и о томе се обавештава надлежни порески орган.

Део трећи

ПОРЕСКИ ТРЕТМАН ЛИКВИДАЦИЈЕ И СТЕЧАЈА ОБВЕЗНИКА

Члан 34.

Добит обвезника у поступку ликвидације, у поступку стечаја од дана доношења решења о отварању стечајног поступка до дана почетка примене плана реорганизације или правоснажног решења о настављању стечајног поступка банкротством, као и у поступку реорганизације, опорезује се у складу са овим законом.

Обвезник из става 1. овог члана подноси пореску пријаву и порески биланс у року од 60 дана од дана:

- 1) покретања поступка ликвидације са стањем на дан који претходи дану покретања поступка ликвидације;
- 2) окончања, односно обуставе поступка ликвидације са стањем на дан окончања, односно обуставе поступка ликвидације;
- 3) отварања поступка стечаја са стањем на дан који претходи дану отварања поступка стечаја;
- 4) почетка примене плана реорганизације са стањем на дан који претходи дану почетка примене плана реорганизације.

Уколико се поступак ликвидације, односно поступак стечаја, односно реорганизација, наставе у наредној календарској години, обвезник из става 1. овог члана подноси и пореску

пријаву и порески биланс са стањем на дан 31. децембра текуће године, у складу са чланом 63. ст. 3. и 4. овог закона.

Добит обвезника у периоду од правоснажности решења о настављању стечајног поступка банкротством до правоснажности решења о закључењу стечајног поступка, односно до правоснажности решења о обустави стечајног поступка услед продаје стечајног дужника као правног лица (у даљем тексту: период стечаја) утврђује се као позитивна разлика вредности имовине обвезника са краја и са почетка периода стечаја, после намирења поверилаца. Вредност имовине обвезника са почетка периода стечаја је вредност имовине на дан који претходи дану отварања стечајног поступка коригована за промене настале до почетка периода стечаја у складу са прописима који уређују стечај.

Обвезник из става 4. овог члана подноси пореску пријаву и порески биланс у року од десет дана од дана:

- 1) правоснажности решења о настављању стечајног поступка банкротством са стањем на дан правоснажности тог решења;
- 2) правоснажности решења о закључењу стечајног поступка банкротством, односно правоснажности решења о обустави стечајног поступка услед продаје стечајног дужника као правног лица, на дан правоснажности тог решења.

Члан 35.

Ликвидациони остатак, односно вишак деобне масе у новцу, односно неновчаној имовини, изнад вредности уложеног капитала који се расподељује члановима привредног друштва над којим је окончан поступак ликвидације, односно закључен поступак стечаја, сматра се дивидендом.

Вредност неновчане имовине из става 1. овог члана једнака је њеној тржишној вредности.

Министар финансија ближе уређује начин и поступак утврђивања дивиденде из става 1. овог члана.

Члан 35а

Преостала нето вредност имовине инвестиционог фонда који нема својство правног лица, која се након распуштања тог инвестиционог фонда расподељује члановима сразмерно њиховим инвестиционим јединицама, у новцу, односно неновчаној имовини, а која је изнад набавне цене тих инвестиционих јединица, сматра се капиталним добитком који се укључује у пореску основицу у износу од 50% укупно оствареног капиталног добитка.

Вредност неновчане имовине из става 1. овог члана једнака је њеној тржишној вредности на дан доношења одлуке о распуштању.

Члан 36.

- брисан -

Члан 37.

- брисан -

Део четврти

ПОРЕСКИ ПЕРИОД

Члан 38.

Порески период за који се обрачунава порез на добит је пословна година.

Пословна година је календарска година, осим у случају престанка или отпочињања обављања делатности у току године, укључујући и статусне промене, покретања поступка стечаја или ликвидације, као и у случају обуставе стечајног поступка услед продаје стечајног дужника као правног лица, односно обуставе поступка ликвидације, у току године.

На захтев пореског обвезника који је добио сагласност министра финансија, односно гувернера Народне банке Србије, да саставља и приказује финансијске извештаје са стањем на последњи дан пословне године која је различита од календарске, надлежан порески орган одобрава решењем да се пословна година и календарска година разликују, с тим да порески период траје 12 месеци. Тако одобрени порески период обвезник је дужан да примењује најмање пет година.

Порески обвезник из става 3. овог члана дужан је да поднесе пореску пријаву и порески биланс за утврђивање коначне пореске обавезе за период од 1. јануара текуће године до дана када, по решењу надлежног пореског органа, започиње пословну годину која се разликује од календарске, у року од десет дана од дана истека рока прописаног за подношење финансијских извештаја за период за који се подноси пореска пријава и порески биланс.

Ако је обвезник пореза у виду аконтације платио мање пореза него што је био дужан да плати по обавези обрачунатој у пореској пријави, дужан је да разлику уплати најкасније до подношења пореске пријаве уз подношење доказа о уплати разлике пореза.

Ако је обвезник пореза у виду аконтације платио више пореза него што је био дужан да плати по обавези обрачунатој у пореској пријави, више плаћени порез урачунава се као аконтација за наредни период или се обвезнику враћа на његов захтев у року од 30 дана од дана пријема захтева за повраћај.

Изузетно од става 2. овог члана, за пореског обвезника из члана 34. став 4. овог закона, порески период је период стечаја.

Део пети

ПОРЕСКА СТОПА

Члан 39.

Стопа пореза на добит правних лица је пропорционална и једнообразна.

Стопа пореза на добит правних лица износи 15%.

Члан 40.

Уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, порез на добит по одбитку по стопи од 20% обрачунава се и плаћа на приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица по основу:

1) дивиденди и удела у добити у правном лицу, укључујући и дивиденду из члана 35. овог закона;

2) накнада од ауторског и сродних права и права индустријске својине (у даљем тексту: ауторска накнада);

3) камата;

4) накнада од закупа и подзакупа непокретности и покретних ствари на територији Републике;

5) накнада од услуга истраживања тржишта, рачуноводствених и ревизорских услуга и других услуга из области правног и пословног саветовања, независно од места њиховог пружања или коришћења, односно места где ће бити пружене или коришћене.

Приход који нерезидентно правно лице оствари по основу чланства у алтернативном инвестиционом фонду који нема својство правног лица, сматра се дивидендом у смислу става 1. овог члана.

Порез по одбитку из става 1. овог члана обрачунава се и плаћа и на приходе нерезидентног правног лица по основу извођења естрадног, забавног, уметничког, спортског или сличног програма у Републици, који нису опорезовани као доходак физичког лица (извођача, музичара, спортисте и сл.), у складу са прописима којима се уређује опорезивање дохотка грађана.

Изузетно од ст. 1. и 3. овог члана, на приходе које оствари нерезидентно правно лице из јурисдикције са преференцијалним пореским системом по основу ауторских накнада, камата, накнада по основу закупа и подзакупа непокретности и покретних ствари на територији Републике, као и накнада по основу услуга, без обзира на место њиховог пружања или коришћења, односно место где ће бити пружене или коришћене, обрачунава се и плаћа порез по одбитку по стопи од 25%.

Порез по одбитку из ст. 1. и 4. овог члана не плаћа се на приходе које оствари нерезидентно правно лице, односно нерезидентно правно лице из јурисдикције са преференцијалним пореским системом, од камата по основу дужничких хартија од вредности чији је издавалац, у складу са законом, Република, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или Народна банка Србије.

Резидентно правно лице, укључујући и друштво за управљање алтернативним инвестиционим фондом који нема својство правног лица, дужно је да у року од три дана од дана исплате прихода из ст. 1, 3. и 4. овог члана поднесе пореску пријаву.

На приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица, другог нерезидентног правног лица, физичког лица, нерезидентног или резидентног или од инвестиционог фонда, на територији Републике, по основу капиталних добитака насталих у складу са одредбама чл. 27. до 29. овог закона, обрачунава се и плаћа порез по решењу по

стопа од 20% ако међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

Изузетно од става 1. овог члана, на приходе из тачке 4) тог става које нерезидентно правно лице остварује од исплатиоца који није дужан да обрачунава, обуставља и плаћа порез по одбитку, обрачунава се и плаћа порез по решењу из става 7. овог члана.

Порез по решењу из става 7. овог члана обрачунава се и плаћа и на приходе из става 1. тач. 2), 3), 4) и 5) овог члана које нерезидентно правно лице оствари по основу намирења потраживања у поступку извршења, односно у сваком другом поступку намирења потраживања, у складу са законом.

Нерезидентно правно лице – прималац прихода из ст. 7, 8. и 9. овог члана, дужно је да у року од 30 дана од дана остваривања прихода, преко пореског пуномоћника одређеног у складу са прописима којима се уређује порески поступак и пореска администрација, поднесе пореску пријаву надлежном пореском органу, и то у општини на чијој територији се налази непокретност, седиште привредног друштва у којем нерезидентно правно лице има удео или хартије од вредности који су предмет продаје, односно седиште или пребивалиште исплатиоца прихода, односно пореског пуномоћника, по основу закупа и подзакупа покретних ствари, као и седиште или пребивалиште пореског пуномоћника у случају остварења прихода из става 9. овог члана, на основу које надлежни порески орган доноси решење.

Садржај пореске пријаве из става 10. овог члана ближе уређује министар финансија.

Порез по одбитку из ст. 1. и 3. овог члана и порез по решењу из ст. 7, 8. и 9. овог члана не обрачунава се и не плаћа ако се приход из ст. 1, 3, 7, 8. и 9. овог члана исплаћује сталној пословној јединици нерезидентног обвезника из члана 4. овог закона.

Уколико резидентно правно лице исплаћује приходе сталној пословној јединици нерезидентног правног лица из јурисдикције са преференцијалним пореским системом, оно је дужно да обрачуна и уплати порез по одбитку у складу са одредбама става 1. тачка 1) и става 4. овог члана.

У случају примене става 13. овог члана приходи на које се примењују одредбе става 1. тачка 1) и става 4. овог члана, као и расходи са њима повезани не узимају се у обзир за потребе утврђивања пореске основице сталне пословне јединице нерезидентног правног лица из јурисдикције са преференцијалним пореским системом.

Резидентно правно лице које откупљује секундарне сировине и отпад од резидентног, односно нерезидентног правног лица, дужно је да приликом исплате накнаде тим лицима обрачуна, обустави и на прописани рачун уплати порез по одбитку по стопи од 1% од износа накнаде, као и да поднесе пореску пријаву надлежном пореском органу у року који је прописан овим законом.

Износ накнаде из става 15. овог члана не садржи порез на додатну вредност.

Врсте услуга из става 1. тачка 5) овог члана ближе уређује министар финансија.

Садржај пореске пријаве из ст. 6. и 15. овог члана ближе уређује министар финансија.

Члан 40а

Код обрачуна пореза по одбитку на приходе нерезидента, исплатилац прихода примењује одредбе уговора о избегавању двоструког опорезивања, под условом да нерезидент докаже статус резидента државе са којом је Република закључила уговор о избегавању двоструког опорезивања и да је нерезидент стварни власник прихода.

Статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања у смислу става 1. овог члана, нерезидент доказује потврдом о резидентности у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација.

Ако исплатилац прихода примени одредбе уговора о избегавању двоструког опорезивања, а нису испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана, што за последицу има мање плаћени износ пореза, дужан је да плати разлику између плаћеног пореза и дугованог пореза по овом закону.

Надлежни порески орган, на захтев нерезидента, дужан је да изда потврду о порезу плаћеном у Републици.

На нерезидентно правно лице - примаоца прихода из члана 40. ст. 7, 8, 9. и 15. овог закона, примењују се одредбе уговора о избегавању двоструког опорезивања у складу са одредбама ст. 1. до 3. овог члана.

Ако исплатилац прихода у моменту исплате прихода нерезиденту не располаже потврдом из става 2. овог члана, дужан је да приликом исплате прихода примени одредбе овог закона.

Ако нерезидентно правно лице достави надлежном пореском органу потврду из става 2. овог члана, разлика између износа плаћеног пореза из става 6. овог члана и износа пореза за који би постојала обавеза плаћања да је обвезник у моменту исплате прихода располагао потврдом из става 2. овог члана, сматра се више плаћеним порезом.

Део шести

ПОРЕСКИ ПОДСТИЦАЈИ

Члан 41.

Ради остваривања циљева економске политике у погледу стимулисања привредног раста обвезницима се пружају порески подстицаји.

Порески подстицаји у односу на порез на добит правних лица утврђују се само овим законом.

- наслов брисан -

Члан 42.

- брисан -

Члан 43.

- брисан -

Пореска ослобођења

Члан 44.

Плаћања пореза на добит ослобађа се недобитна организација за порески период у којем остварени вишак прихода над расходима није већи од 400.000 динара, под условом да:

1) не расподељује остварени вишак својим оснивачима, члановима, директорима, запосленима или са њима повезаним лицима;

2) годишњи износ личних примања која исплаћује запосленима, директорима и са њима повезаним лицима није већи од двоструког износа просечне годишње зараде по запосленом у Републици у години за коју се утврђује право на пореско ослобођење, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике;

3) не расподељује имовину у корист својих оснивача, чланова, директора, запослених или са њима повезаних лица;

4) да нема монополски или доминантан положај на тржишту у смислу закона којим се уређује заштита конкуренције.

Повезаним лицима из става 1. тач. 1) до 3) овог члана сматрају се лица из члана 59. овог закона.

Недобитна организација дужна је да води евиденцију о приходима и расходима, да поднесе порески биланс и пореску пријаву.

Члан 45.

- брисан -

Члан 46.

Ослобађа се плаћања пореза на добит правних лица предузеће за радно оспособљавање, професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалидних лица, сразмерно учешћу тих лица у укупном броју запослених.

Члан 46а

- брисан -

Порески кредити

Члан 47.

- брисан -

Члан 48.

- брисан -

Члан 48а

- брисан -

Члан 49.

- брисан -

Члан 50.

- брисан -

Подстицаји код улагања

Члан 50а

Порески обвезник који уложи у своја основна средства, односно у чија основна средства друго лице уложи више од једне милијарде динара, који та средства користи за обављање претежне делатности и делатности уписаних у оснивачком акту обвезника, односно наведених у другом акту обвезника, којим се одређују делатности које обвезник обавља и у периоду

улагања додатно запосли на неодређено време најмање 100 лица, ослобађа се плаћања пореза на добит правних лица у периоду од десет година сразмерно том улагању.

Улагањем у основна средства од стране другог лица, у смислу става 1. овог члана, сматра се и улагање у основни капитал и повећање основног капитала у складу са законом.

У случају из става 2. овог члана, основна средства вреднују се по тржишној (фер) вредности.

Пореско ослобођење примењује се по испуњењу услова из става 1. овог члана, од прве године у којој је остварена добит.

Новозапосленим лицима у смислу става 1. овог члана сматрају се лица која је обвезник запослио у периоду улагања, тако да у моменту испуњења услова за коришћење наведеног пореског ослобођења обвезник има најмање 100 додатно запослених на неодређено време у односу на број запослених на неодређено време који је имао на последњи дан периода који претходи периоду у којем је започео улагања из става 1. овог члана.

Новозапосленим лицима у смислу става 1. овог члана не сматрају се лица која су, почев од последњег дана пореског периода који претходи периоду улагања, била запослена у, посредно или непосредно, повезаном лицу у смислу члана 59. овог закона, као и лица која нису непосредно радно ангажована код обвезника.

Члан 50б

- брисан -

Члан 50в

Ако обвезник током коришћења пореског ослобођења из члана 50а овог закона смањи број укупно запослених на неодређено време испод броја укупно запослених на неодређено време које је имао у пореском периоду у коме је испунио услове за пореско ослобођење, тако да је просечан број укупно запослених на неодређено време, утврђен на последњи дан периода за који се подноси пореска пријава мањи од броја укупно запослених на неодређено време које је имао у пореском периоду у којем је испунио услове за пореско ослобођење, губи право на пореско ослобођење за цео период коришћења пореског ослобођења и дужан је да у пореској пријави за порески период у којем је смањио број запослених обрачуна, као и да плати порез који би платио да није користио овај подстицај, валоризован од дана подношења пореске пријаве за порески период у коме је остварио право на пореско ослобођење, до дана подношења пореске пријаве за порески период у којем је смањио број запослених, индексом потрошачких цена према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

Просечан број запослених из става 1. овог члана обвезник утврђује тако што број запослених на крају сваког месеца у пореском периоду сабере и добијени збир подели са бројем месеци пореског периода.

Члан 50г

Ако пре истека периода пореског ослобођења обвезник из члана 50а овог закона прекине са пословањем, престане да користи или отуђи средства из члана 50а став 1. овог закона, а у нова основна средства не уложи у истом пореском периоду износ једнак тржишној цени отуђених средстава, а најмање у вредности која обезбеђује да укупан износ улагања не падне испод износа утврђених у члану 50а овог закона, губи право на пореско ослобођење и дужан је да у пореској пријави за порески период у којем је отуђио основна средства обрачуна, као и да плати порез који би платио да није користио овај подстицај, валоризован од дана подношења пореске пријаве за порески период у коме је остварио право на пореско ослобођење, до дана подношења пореске пријаве за порески период у којем је отуђио основна средства, индексом потрошачких цена према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

Члан 50д

- брисан -

Члан 50ђ

- брисан -

Члан 50е

Сразмера из члана 50а овог закона утврђује се на начин који ближе уређује министар финансија.

Сразмера улагања из става 1. овог члана утврђује се за сваки порески период у времену трајања пореског ослобођења.

Члан 50ж

Министар финансија ближе уређује начин вођења књиговодствене евиденције пословања за кориснике пореских подстицаја из члана 50а овог закона.

Члан 50з

Надлежна организациона јединица Пореске управе утврђује испуњеност услова за коришћење пореских подстицаја из члана 50а овог закона.

Члан 50и

Право на порески подстицај код улагања из члана 50а овог закона, не остварује се за набавку опреме већ коришћене у Републици.

Порески подстицај из става 1. овог члана не може се пренети на друго правно лице, које није стекло право на коришћење тог подстицаја у смислу овог закона, ни у случају када друго правно лице учествује у статусној промени са обвезником који користи наведени порески подстицај.

Право на порески подстицај из става 1. овог члана не остварује се за основна средства, и то за: ваздухоплове и пловне објекте који се не користе за обављање делатности; путничке аутомобиле, осим аутомобила за такси превоз, rent-a-car, обуку возача и специјалних путничких аутомобила са уграђеним уређајима за болеснике; намештај, осим намештаја за опремање хотела, мотела, ресторана, омладинских, дечијих и радничких одмаралишта; тепихе; уметничка дела ликовне и примењене уметности и украсне предмете за уређење простора; мобилне телефоне; клима уређаје; опрему за видео надзор; огласна средства, као и алат и инвентар са калкулативним отписом.

Члан 50ј

Обвезнику који се не може сматрати новооснованим привредним друштвом које обавља иновациону делатност, а који изврши улагање у капитал новооснованог привредног друштва које обавља иновациону делатност, признаје се право на порески кредит у висини од 30% извршеног улагања.

Право на порески кредит из става 1. овог члана има обвезник који пре улагања, самостално или заједно са свим повезаним лицима из члана 59. овог закона није поседовао више од 25% акција или удела, односно гласова у органима управљања новооснованог привредног друштва које обавља иновациону делатност у чији капитал улаже.

Право на порески кредит из става 1. овог члана може се остварити само по основу у потпуности уплаћених новчаних улога којима се повећава капитал новооснованог привредног друштва које обавља иновациону делатност.

Право на порески кредит из става 1. овог члана обвезник остварује под условом да није смањивао своје улагање непрекидно у периоду од три године од дана улагања.

Обвезник може да користи порески кредит из става 1. овог члана у првом наредном пореском периоду који следи периоду у коме је испуњен услов из става 4. овог члана.

Неискоришћени део пореског кредита може се пренети на рачун пореза на добит из будућих обрачунских периода, али не дуже од пет година.

Највиши износ пореског кредита из става 1. овог члана који се може признати појединачном пореском обвезнику по основу улагања у капитал једног новооснованог привредног друштва које обавља иновациону делатност износи 100.000.000 динара.

Највиши износ пореског кредита из става 1. овог члана независно од броја улагања по основу којих се остварује право на порески кредит из става 1. овог члана, који се може искористити на рачун пореза на добит у једној пореској години износи 50.000.000 динара.

Изузетно од става 7. овог члана, највиши износ пореског кредита из става 1. овог члана за обвезника који има повезана лица у смислу члана 59. овог закона представља позитивна разлика између највишег износа пореског кредита из става 7. овог члана и пореског кредита из става 1. овог члана по основу улагања у исто новоосновано привредно друштво које обавља иновациону делатност на који имају право са њиме повезана лица, до износа из става 7. овог члана.

Новооснованим привредним друштвом које обавља иновациону делатност, у смислу овог члана, сматра се привредно друштво од чијег оснивања није прошло више од три године, а које претежно обавља иновациону делатност у смислу закона којим се уређује иновациона делатност (активности које се предузимају ради стварања нових производа, технологија, процеса и услуга или значајне измене постојећих, а у складу са потребама тржишта) и које испуњава следеће услове:

1) годишњи приход према последњим финансијским извештајима расположивим у време улагања из става 3. овог члана не прелази 500.000.000 динара;

2) од оснивања није расподељивало дивиденде, односно уделе у добити и неће их расподељивати у периоду од три године од дана извршеног улагања из става 3. овог члана;

3) центар пословних активности се налази на територији Републике;

4) није настало статусном променом у складу са законом којим се уређују привредна друштва;

5) у сваком пореском периоду почевши од првог наредног периода од периода у ком је основано и закључно са остваривањем услова из става 3. овог члана:

– трошкови истраживања и развоја чине најмање 15% укупних расхода, или

– висококвалификовани запослени чине више од 80% свих запослених, или

– је власник, односно корисник депонованог ауторског дела или патента које је непосредно повезано са иновационом делатношћу коју обавља.

Министар финансија ближе уређује услове и начин остваривања права на порески кредит из става 1. овог члана.

Члан 50к

Пореском обвезнику – банци признаје се право на порески кредит у износу од 2% преосталог дуга утврђеног у складу са чланом 4. став 2. Закона о конверзији стамбених кредита индексираних у швајцарским францима („Службени гласник РС”, број 31/19).

Порески кредит из става 1. овог члана обвезник користи у два узастопна пореска периода, и то у износу од 50% тако обрачунатог пореског кредита.

У случају да обвезник не може да искористи порески кредит на начин прописан ставом 2. овог члана, неискоришћени износ пореског кредита може се пренети на рачун пореза на добит из будућих обрачунских периода, али не дуже од десет година.

Министар финансија ближе уређује начин остваривања права на порески кредит из става 1. овог члана.

Део седми

ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА ДОБИТИ ОСТВАРЕНЕ У ДРУГОЈ ДРЖАВИ

Добит сталне пословне јединице резидентног обвезника

Члан 51.

Ако резидентни обвезник оствари добит пословањем преко сталне пословне јединице у другој држави, на коју је плаћен порез у тој држави, на рачун пореза на добит правних лица утврђеног према одредбама овог закона одобрава му се порески кредит у висини пореза на добит плаћеног у тој другој држави.

Порески кредит из става 1. овог члана не може бити већи од износа који би се обрачунао применом одредаба овог закона на добит остварену у иностранству.

Међукомпанијске дивиденде

Члан 52.

Матично правно лице - резидентни обвезник Републике може умањити обрачунати порез на добит правних лица за износ пореза који је његова нерезидентна филијала платила у другој држави на добит из које су исплаћене дивиденде, које се укључују у приходе матичног правног лица, као и за износ пореза по одбитку који је нерезидентна филијала платила у другој држави на те исплаћене дивиденде.

Приходи од дивиденди из нерезидентне филијале укључују се у приходе резидентног матичног правног лица у износу увећаном за плаћени порез на добит правних лица, и плаћени порез по одбитку на дивиденде из става 1. овог члана.

Обавеза из става 2. овог члана постоји само у случају примене пореског кредита из става 1. овог члана.

Порески кредит из става 1. овог члана може се користити за умањење обрачунатог пореза матичног правног лица у износу плаћеног пореза у другој држави, а највише до износа пореза који би, по стопи прописаној одредбом члана 39. став 2. овог закона, био обрачунат на приходе од дивиденди из нерезидентне филијале у износу увећаном за порез који је његова нерезидентна филијала платила у другој држави на добит из које су исплаћене дивиденде.

Неискоришћени део пореског кредита из става 4 овог члана може се пренети на рачун пореза матичног правног лица из будућих обрачунских периода, али не дуже од пет година.

Матичним правним лицем, у смислу овог закона, сматра се правно лице које поседује акције или уделе других правних лица под условима предвиђеним овим законом.

Филијалом, у смислу овог закона, сматра се правно лице у чијем капиталу матично правно лице учествује под условима предвиђеним овим законом.

Члан 53.

Право на порески кредит из члана 52. овог закона има матично правно лице које је непрекидно у периоду од најмање годину дана који претходи подношењу биланса поседовало 10% или више акција, односно удела нерезидентне филијале.

Обвезник из става 1. овог члана је дужан да надлежном пореском органу поднесе одговарајуће доказе о величини свог учешћа у капиталу нерезидентне филијале, дужини трајања тог учешћа и порезу који је филијала платила у другој држави, заједно са њеним билансом успеха и пореским билансом.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана сходно се примењују и у случају када матично правно лице остварује посредну контролу над нерезидентном филијалом кроз поседовање 10% или више акција, односно удела друге нерезидентне филијале.

Члан 53а

Резидентни обвезник који из друге државе оствари приходе од камата, ауторских накнада, накнада по основу закупа непокретности и покретних ствари, дивиденди које не испуњавају услове да би се на њих примениле одредбе члана 52. овог закона, као и услуга, на које је плаћен порез по одбитку у тој другој држави, може умањити обрачунати порез на добит правних лица у Републици за износ пореза по одбитку плаћеног у тој другој држави.

Уколико резидентни обвезник користи право на порески кредит из става 1. овог члана, приходи од камата, ауторских накнада, накнада по основу закупа непокретности и покретних ствари, дивиденди које не испуњавају услове да би се на њих примениле одредбе члана 52. овог закона, као и услуга, остварени у другој држави, а по основу којих се користи право на порески кредит из става 1. овог члана, укључују се у приходе резидентног правног лица у износу увећаном за плаћени порез по одбитку на камате, ауторске накнаде, накнаде по основу закупа непокретности и покретних ствари, дивиденде које не испуњавају услове да би се на њих примениле одредбе члана 52. овог закона, као и услуге.

Порески кредит из става 1. овог члана може се користити за умањење обрачунатог пореза резидентног правног лица у износу плаћеног пореза у другој држави, а највише до износа који би се добио применом пореске стопе из члана 39. став 2. овог закона на основицу која одговара износу од 40% остварених прихода из става 1. овог члана на које је у другој држави плаћен порез по одбитку и који се сходно ставу 2. овог члана укључује у приходе резидентног обвезника.

У случају да обвезник користи право из члана 25б овог закона, одредбе овог члана сходно се примењују само у односу на приходе од ауторских накнада који су укључени у пореску основицу, односно само у односу на онај део плаћеног пореза по одбитку у другој држави који је сразмеран приходима који су укључени у пореску основицу.

Члан 53б

Резидентни обвезник који у другој држави оствари капитални добитак по основу продаје имовине из члана 27. став 1. овог закона, на који је плаћен порез у тој другој држави, може умањити обрачунати порез на добит правних лица у Републици за износ пореза плаћеног у тој другој држави.

Порески кредит из става 1. овог члана не може бити већи од износа пореза који би, по стопи прописаној одредбом члана 39. став 2. овог закона, био обрачунат на капитални добитак

утврђен у складу са одредбама овог закона.

Порески кредит из става 1. овог члана не признаје се по основу пореза који је плаћен у другој држави уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања право опорезивања капиталног добитка припада искључиво Републици.

Члан 54.

Начин остваривања права на порески кредит из чл. 52, 53, 53а и 53б овог закона ближе уређује министар финансија.

Министар финансија ће ближе уредити поступак остваривања права на отклањање двоструког опорезивања предвиђених међународним уговорима о избегавању двоструког опорезивања.

Део осми

ГРУПНО ОПОРЕЗИВАЊЕ И ТРАНСФЕРНЕ ЦЕНЕ

Пореско консолидовање

Члан 55.

Матично правно лице и зависна правна лица, у смислу овог закона, чине групу повезаних правних лица ако међу њима постоји непосредна или посредна контрола над најмање 75% акција или удела.

Повезана правна лица имају право да траже пореско консолидовање под условом да су сва повезана правна лица резиденти Републике.

Захтев за пореским консолидовањем матично правно лице подноси надлежном пореском органу најраније истеком пореског периода у коме су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана, од почетка до краја тог пореског периода.

Уколико су испуњени услови из ст. 1. до 3. овог члана, надлежни порески орган у року од 30 дана од дана подношења захтева доноси решење којим се одобрава пореско консолидовање, почев од пореског периода у коме су испуњени услови из ст. 1-3. овог члана.

Члан 56.

Сваки члан групе повезаних правних лица дужан је да поднесе своју пореску пријаву и свој порески биланс, а матично правно лице подноси и консолидовани порески биланс за групу повезаних правних лица.

У консолидованом пореском билансу губици пореског периода једног или више повезаних правних лица пребијају се на рачун добити осталих повезаних правних лица у групи, у том пореском периоду.

Опорезива добит коју оствари члан групе повезаних правних лица а која се исказује у консолидованом пореском билансу не може се умањити за износ губитка из пореског биланса претходних година, односно претходних пореских периода, тог члана групе повезаних правних лица.

За обрачунати порез по консолидованом билансу обвезници су појединачна повезана правна лица из групе, сразмерно опорезивој добити из појединачног пореског биланса.

Министар финансија ближе уређује начин спречавања двоструког ослобођења или двоструког опорезивања појединих позиција у консолидованом пореском билансу.

Члан 57.

Једном одобрено пореско консолидовање примењује се најмање пет година, односно пореских периода.

Ако се пре истека рока из става 1. овог члана измене услови из члана 55. ст. 1. и 2. овог закона, или се једно правно лице, више повезаних правних лица, или сва повезана правна лица у групи накнадно одреде за појединачно опорезивање пре истека рока из става 1. овог члана, сва повезана правна лица су дужна да у пореској пријави која се подноси за порески период у коме су престали услови за пореско консолидовање утврде и сразмерно плате разлику на име пореске привилегије коју су искористили.

- наслов брисан -

Члан 58.

- брисан -

Трансферне цене

Члан 59.

Трансферном ценом сматра се цена настала у вези са трансакцијама средствима или стварањем обавеза међу повезаним лицима.

Лицем повезаним са обвезником сматра се оно физичко или правно лице у чијим се односима са обвезником јавља могућност контроле или значајнијег утицаја на пословне одлуке.

У случају посредног или непосредног поседовања најмање 25% акција или удела сматра се да постоји могућност контроле над обвезником.

Могућност значајнијег утицаја на пословне одлуке постоји, поред случаја предвиђеног у ставу 3. овог члана и када лице посредно или непосредно поседује најмање 25% гласова у обвезниковим органима управљања.

Лицем повезаним са обвезником сматра се и оно правно лице у коме, као и код обвезника, иста физичка или правна лица непосредно или посредно учествују у управљању, контроли или капиталу, на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана.

Лицима повезаним са обвезником сматрају се брачни или ванбрачни друг, потомци, усвојеници и потомци усвојеника, родитељи, усвојиоци, браћа и сестре и њихови потомци, дедови и бабе и њихови потомци, као и браћа и сестре и родитељи брачног или ванбрачног друга, лица које је са обвезником повезано на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана.

Изузетно од ст. 2. до 6. овог члана, лицем повезаним са обвезником сматра се и свако нерезидентно правно лице из јурисдикције са преференцијалним пореским системом.

Члан 60.

Обвезник је дужан да трансакције из члана 59. став 1. овог закона посебно прикаже у свом пореском билансу.

У свом пореском билансу обвезник је, у смислу става 1. овог члана, дужан да посебно прикаже камату по основу депозита, као и камату по основу зајма, односно кредита, до нивоа прописаног одредбама члана 62. овог закона.

Обвезник је дужан да уз порески биланс приложи документацију у оквиру које и на начин који пропише министар финансија, заједно са трансакцијама из члана 59. став 1. овог закона и ст. 1. и 2. овог члана, посебно приказује вредност истих трансакција по ценама које би се оствариле на тржишту таквих или сличних трансакција да се није радило о повезаним лицима (принцип "ван дохвата руке").

Изузетно од става 3. овог члана, у случају да је трансакција са повезаним лицем једнократна и да њена вредност није већа од вредности промета за коју је законом који уређује порез на додату вредност прописана обавеза евидентирања за порез на додату вредност, односно укупна вредност трансакција са једним повезаним лицем у току пореског периода није већа од вредности промета за коју је законом који уређује порез на додату вредност прописана обавеза евидентирања за порез на додату вредност, обвезник уз порески биланс подноси документацију у форми извештаја у скраћеном облику, у оквиру које није дужан да посебно приказује вредност истих трансакција по ценама утврђеним по принципу „ван дохвата руке“.

У вредност трансакције, односно укупну вредност трансакција из става 4. овог члана не укључују се камате по основу зајмова, односно кредита, дати, односно примљени аванси, као и порез на додату вредност.

Изузетно од ст. 3. и 4. овог члана, обвезник није дужан да по основу продаје имовине из члана 27. овог закона повезаном лицу утврђује цену те имовине по принципу „ван дохвата руке“, односно није дужан да подноси документацију из ст. 3. и 4. овог члана.

У смислу става 3. овог члана, за потребе приказивања вредности трансакције са повезаним лицем по трансферној цени и њене вредности по цени утврђеној по принципу "ван дохвата руке" дозвољена је, када је то примерено околностима случаја, примена обједињеног приступа за већи број појединачних трансакција, односно разложеног приступа у случају сложених трансакција, где је једном трансакцијом обухваћен већи број појединачних трансакција.

У случају да се обвезникова трансферна цена по основу трансакције са појединачним повезаним лицем разликује од цене те трансакције утврђене применом принципа "ван дохвата руке", он је дужан да у пореску основицу укључи:

1) износ позитивне разлике између прихода по основу трансакције по цени утврђеној применом принципа "ван дохвата руке" и прихода по основу те трансакције по трансферној цени, или

2) износ позитивне разлике између расхода по основу те трансакције по трансферној цени и расхода по основу те трансакције по цени утврђеној применом принципа "ван дохвата руке".

У случају када је код одређивања цене трансакције по принципу "ван дохвата руке" утврђен њен распон, сматра се да се трансферна цена те трансакције не разликује од њене цене по принципу "ван дохвата руке" уколико се вредност трансферне цене налази у оквиру тог распона.

У случају када је код цене трансакције по принципу "ван дохвата руке" утврђен њен распон, а вредност трансферне цене трансакције је изван тог распона, цена по принципу "ван дохвата руке" за потребе примене става 8. овог члана је једнака средишњој вредности утврђеног распона.

Министар финансија може предвидети случајеве у којима је дозвољено умањење износа који се у складу са ставом 8. овог члана укључује у пореску основицу по основу трансакције између пореског обвезника и одређеног повезаног лица, с тим да то умањење не може довести до умањења пореске основице обвезника испод износа који би био утврђен по основу њене трансферне цене.

Обвезник може умањити пореску основицу по основу трансакција са повезаним лицима само у случају примене одговарајућих одредби међународних уговора о избегавању двоструког опорезивања.

Одредбе ст. 1. до 12. овог члана односе се и на трансакције између сталне пословне јединице из члана 4. овог закона и њене нерезидентне централе.

Члан 61.

Код утврђивања цене трансакције по принципу "ван дохвата руке", користе се следеће методе:

- 1) метода упоредиве цене на тржишту;
- 2) метода цене коштања увећане за уобичајену зараду (метода трошкова увећаних за бруто маржу);
- 3) метода препродајне цене;
- 4) метода трансакционе нето марже;
- 5) метода поделе добити;
- 6) било која друга метода којом је могуће утврдити цену трансакције по принципу "ван дохвата руке", под условом да примена метода претходно наведених у овом ставу није могућа или да је та друга метода примеренија околностима случаја од метода претходно наведених у овом ставу.

Приликом утврђивања цене трансакције по принципу "ван дохвата руке" користи се она метода која највише одговара околностима случаја, при чему је могуће користити и комбинацију више метода када је то потребно.

За потребе утврђивања износа камате која би се по принципу "ван дохвата руке" обрачунавала на зајмове, односно кредите између повезаних лица, министар финансија може прописати износе каматних стопа за које ће се сматрати да су у складу са принципом "ван дохвата руке".

Порески обвезник има право да уместо износа каматне стопе из става 3. овог члана за потребе утврђивања износа каматне стопе која би се по принципу "ван дохвата руке" обрачунавала на зајам односно кредит са повезаним лицима, примени општа правила о утврђивању цене трансакције по принципу "ван дохвата руке" из чл. 60. и 61. ст. 1. и 2. овог закона.

Порески обвезник који се одлучи да искористи право предвиђено у ставу 4. овог члана, дужан је да општа правила о утврђивању цене трансакције по принципу "ван дохвата руке" из чл. 60. и 61. ст. 1. и 2. овог закона примени на све зајмове, односно кредите са повезаним лицима.

Уколико порески обвезник одлучи да искористи право предвиђено у ставу 4. овог члана, пореска управа, за потребе утврђивања износа камате која би се по принципу "ван дохвата руке" обрачунавала на зајмове, односно кредите између тог обвезника и са њима повезаних лица није везана износима каматних стопа из става 3. овог члана.

Члан 61а

Министар финансија ће, ослањајући се на изворе везане за опорезивање трансакција између повезаних лица Организације за економску сарадњу и развој (ОЕЦД), као и других међународних организација, ближе уредити примену одредби члана 10а и чл. 59. до 61. овог закона.

Члан 61б

Република, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе не сматрају се правним лицима за сврху примене чл. 59. до 61а овог закона.

Члан 61в

Резидентни обвезник који се сматра крајњим матичним правним лицем међународне групе повезаних правних лица, у смислу одредаба овог члана, дужно је да надлежном пореском органу достави годишњи извештај о контролисаним трансакцијама међународне групе повезаних правних лица (у даљем тексту: годишњи извештај), на начин који пропише министар финансија.

Међународна група повезаних правних лица (у даљем тексту: међународна група), у смислу става 1. овог члана, је група лица која су међусобно повезана по основу власништва или контроле у смислу МРС, односно МСФИ, и чији је укупни консолидовани приход, исказан у консолидованим финансијским извештајима за период који претходи периоду за који постоји обавеза извештавања у смислу овог члана, најмање 750 милиона евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан усвајања консолидованих финансијских извештаја, и

1) чија једна или више чланица има обавезу да саставља, приказује, доставља и обелодањује консолидоване финансијске извештаје у складу са МРС, односно МСФИ, или би ту обавезу имала када би била правно лице чијим акцијама се тргује на регулисаном тржишту у Републици или изван Републике, и

2) у којој је најмање једно правно лице резидент друге пореске јурисдикције у односу на остале чланице међународне групе, или је најмање једно правно лице резидент једне пореске јурисдикције а подлеже опорезивању у другој пореској јурисдикцији по основу пословања преко сталне пословне јединице.

Крајњим матичним правним лицем међународне групе (у даљем тексту: крајње матично правно лице), у смислу става 1. овог члана, сматра се правно лице, чланица међународне групе, уколико:

1) непосредно или посредно, над једним или више правних лица, чланица међународне групе, има власништво или контролу која ствара обавезу припреме, састављања, приказивања, достављања и обелодањивања консолидованих финансијских извештаја у складу са захтевима МРС, односно МСФИ, односно, које би такву обавезу имало када би било правно лице чијим акцијама се тргује на регулисаном тржишту у Републици или изван Републике, и

2) не постоји друго правно лице унутар међународне групе које има непосредно или посредно власништво или контролу над тим лицем, и које има обавезу из тачке 1) овог става.

Годишњи извештај се доставља за пословну годину крајњег матичног правног лица, за коју то лице има обавезу да припрема финансијски извештај.

Изузетно од става 4. овог члана, у случају да се пословна година једне или више чланица међународне групе разликује од пословне године крајњег матичног правног лица крајње матично правно лице у годишњи извештај за све такве чланице међународне групе на исти начин уноси:

1) податке за пословну годину те чланице која се завршила у периоду од 12 месеци пре последњег дана периода за који се доставља годишњи извештај, или

2) податке за период који одговара периоду из става 4. овог члана.

Резидентни обвезник, крајње матично правно лице, дужан је да надлежном пореском органу поднесе годишњи извештај најкасније у року од 12 месеци од истека пословне године за коју се доставља годишњи извештај.

Пореском јурисдикцијом за потребе овог члана сматраће се свака територија која примењује засебно пореско законодавство које је независно од прописа неке друге територије, без обзира да ли се сматра засебном државом или делом територије друге државе.

Министар финансија, ослањајући се на изворе везане за добру праксу у вези са извештавањем о контролисаним трансакцијама Организације за економску сарадњу и развој, ближе уређује услове и начин подношења годишњег извештаја.

Камата "ван дохвата руке" и спречавање утањене капитализације

Члан 62.

Код дуга према повериоцу са статусом повезаног лица из члана 59. овог закона, пореском обвезнику, изузев банци и привредном друштву које обавља делатност финансијског лизинга у складу са прописима који уређују финансијски лизинг (у даљем тексту: давалац финансијског лизинга), признаје се као расход у пореском билансу износ камате и припадајућих трошкова на зајам, односно кредит до висине четвороструке вредности обвезниковог сопственог капитала.

За банке и даваоце финансијског лизинга лимит из става 1. овог члана је десетоструки износ обвезниковог сопственог капитала.

Сопствени капитал, у смислу овог закона, једнак је разлици између активе на основу које обвезник остварује приход и дугова са њом повезаних, с тим што су и актива и дугови упросечени за стање на дан 1. јануара и 31. децембра текуће године.

Министар финансија ближе уређује начин спречавања утањене капитализације.

Део девети

УТВРЂИВАЊЕ И НАПЛАТА ПОРЕЗА НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

Подношење пореске пријаве

Члан 63.

Порески обвезник је дужан да надлежном пореском органу поднесе пореску пријаву у којој је обрачунат порез, за период за који се утврђује порез.

Уз пореску пријаву порески обвезник је дужан да поднесе и порески биланс за период из става 1. овог члана.

Пореска пријава подноси се у року од 180 дана од дана истека периода за који се утврђује порез.

Поред пореске пријаве из става 3. овог члана, обвезник из члана 34. став 1. овог закона подноси и пореску пријаву у року који је прописан ставом 2. тог члана овог закона.

Порески обвезник из члана 34. став 4. овог закона подноси искључиво пореске пријаве у роковима прописаним ставом 5. тог члана овог закона.

Изузетно од става 3. овог члана, у случају статусне промене која има за последицу престанак друштва, пореска пријава подноси се у року од 60 дана од дана статусне промене.

Ако порески обвезник уз пореску пријаву не поднесе и порески биланс сматра се да пореска пријава није поднета.

Одредбе ст. 1. до 3. овог члана сходно се примењују и на нерезидентног обвезника из члана 5. овог закона.

Садржај пореске пријаве и пореског биланса које подноси порески обвезник из члана 1. ст. 1. до 3. и члана 5. овог закона ближе уређује министар финансија.

Члан 64.

Обвезник пореза који у току године отпочне са обављањем делатности дужан је да поднесе пореску пријаву у року од 15 дана од дана уписа у регистар надлежног органа.

У пореској пријави из става 1. овог члана обвезник даје процену прихода, расхода и добити за порески период који, за обвезника регистрованог до 15. у месецу, започиње месецом у коме је регистрован, а за обвезника регистрованог од 16. до краја месеца, првим наредним месецом. У пореској пријави обвезник обрачунава и месечни износ аконтације пореза на добит.

Обвезник – стечајни дужник над којим је у току године обустављен стечајни поступак услед продаје стечајног дужника као правног лица, дужан је да поднесе пореску пријаву у року од 15 дана од правоснажности решења о обустави стечајног поступка.

У пореској пријави из става 3. овог члана обвезник даје процену прихода, расхода и добити за порески период који започиње наредним даном у односу на дан правоснажности решења о обустави стечајног поступка. У пореској пријави обвезник обрачунава и месечни износ аконтације пореза на добит.

Одредбе ст. 3. и 4. овог члана сходно се примењују и у случају обуставе поступка ликвидације у току године.

Члан 65.

- брисан -

- Обрачунавање и плаћање пореза -

Члан 66.

Порески обвезник је дужан да у пореској пријави обрачуна порез на добит за порески период за који се пријава подноси.

Ако је обвезник пореза у виду аконтације платио мање пореза него што је био дужан да плати по обавези обрачунатој у пореској пријави, дужан је да разлику уплати најкасније до подношења пореске пријаве.

Ако је обвезник пореза у виду аконтације платио више пореза него што је био дужан да плати по обавези обрачунатој у пореској пријави, више плаћени порез урачунава се као аконтација за наредни период или се обвезнику враћа на његов захтев.

Члан 67.

Порески обвезник, осим недобитне организације и пореског обвезника из члана 34. овог закона, са изузетком пореског обвезника у поступку реорганизације, током године порез на добит плаћа у виду месечних аконтација, чију висину утврђује на основу опорезиве добити која не садржи капиталне добитке и губитке, а која је исказана у пореској пријави за претходну годину, односно претходни порески период, и у којој се исказују и подаци од значаја за утврђивање висине аконтације у текућој години.

Месечна аконтација пореза на добит плаћа се до 15-ог у месецу за претходни месец.

Плаћање месечних аконтација у складу са пореском пријавом из става 1. овог члана врши се за месец у коме је пријава поднета, и то почев од првог дана наредног месеца у односу на месец у коме је пријава поднета.

До почетка плаћања месечне аконтације у складу са ставом 3. овог члана, обвезник у текућој години плаћа месечну аконтацију у висини која одговара месечној аконтацији из последњег месеца претходног пореског периода, а почетком плаћања месечне аконтације у складу са ставом 3. овог члана, висина тих аконтација се коригује навише или наниже, тако да се укупно плаћене аконтације од почетка текуће године, односно почетка пореског периода доведу на износ као да је уплата аконтација вршена у складу са пореском пријавом из става 3. овог члана.

На износ месечних аконтација које нису плаћене у року утврђеном у ставу 2. овог члана, порески обвезник дужан је да обрачуна и плати камату, у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација.

Члан 68.

Ако у текућој години дође до значајних промена у пословању обвезника, промене пореских инструмената или других околности које битно утичу на висину месечне аконтације пореза, порески обвезник може, по подношењу пореске пријаве из члана 63. став 1. овог закона, поднети пореску пријаву са пореским билансом, у којој ће исказати податке од значаја за измену месечне аконтације и обрачунати њену висину, најкасније у року од 30 дана по истеку периода за који се саставља порески биланс.

Порески обвезник може започети плаћање аконтације у складу са пореском пријавом из става 1. овог члана за месец у коме је пријава поднета, и то почев од првог дана наредног месеца у односу на месец у коме је пријава поднета.

Члан 68а

Порески обвезник који нема обавезу плаћања пореза на добит у виду месечних аконтација у складу са овим законом, порез на добит плаћа за порески период у року прописаном за подношење пореске пријаве и пореског биланса за тај период.

Члан 69.

Ако обвезник пореза не поднесе пореску пријаву или ако се у поступку пореске контроле утврди да је пореска пријава непотпуна, да садржи нетачне податке или да постоје други недостаци и неправилности од значаја за утврђивање пореске обавезе, Пореска управа утврђује пореску обавезу за порески период, односно месечну аконтацију за текућу годину, у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација.

Члан 70.

- брисан -

Члан 70а

Решење по поднетој пореској пријави из члана 40. став 10. овог закона надлежни порески орган доноси у року од 15 дана од дана пријема пријаве.

Порез утврђен решењем надлежног пореског органа из става 1. овог члана, порески обвезник је дужан да уплати у року од 15 дана од дана када му је решење достављено.

Порез по одбитку

Члан 71.

Порез по одбитку на приходе из члана 40. ст. 1, 3, 4. и 15. овог закона за сваког обвезника и за сваки појединачно остварени, односно исплаћени приход исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује на прописане рачуне у року од три дана од дана када је приход остварен, односно исплаћен.

Приход из става 1. овог члана је бруто приход који би нерезидентно правно лице, односно резидентни обвезник остварио, односно наплатио да порез није одбијен од оствареног, односно исплаћеног прихода.

Пореска пријава за порез по одбитку из става 1. овог члана подноси се у року од три дана од дана исплате прихода на који се обрачунава и плаћа порез по одбитку у складу са овим законом.

Порез по одбитку из става 1. овог члана обрачунава се и плаћа по прописима који важе на дан остваривања, односно исплате прихода.

Члан 71а

Ако пореска пријава садржи недостатке у погледу формалне исправности и математичке тачности, Пореска управа у електронском облику обавештава подносиоца пореске пријаве о тим недостацима.

Поновно достављање пореске пријаве са отклоњеним недостацима из става 1. овог члана, не сматра се подношењем измењене пореске пријаве.

Пореска пријава сматра се поднетом када Пореска управа потврди формалну исправност и математичку тачност исказаних података, додели број пријаве, број одобрења за плаћање укупног износа обавезе по том основу и у електронском облику достави те информације подносиоцу пореске пријаве.

Жалба

Члан 72.

- престао да важи -

Обнова поступка

Члан 73.

- престао да важи -

Примена закона који уређује порески поступак

Члан 74.

У погледу утврђивања, наплате и повраћаја пореза, правних лекова, казнених одредаба и других питања која нису уређена овим законом примењују се одредбе закона којим се уређује порески поступак и пореска администрација.

Члан 75.

- брисан -

Члан 76.

- брисан -

Принудна наплата**Члан 77. до 110.**

- престали да важе -

Јемство**Члан 111.**

За исплату пореза по одбитку јемчи исплатилац прихода.

За неизмирене пореске обавезе правног лица организованог у облику ортачког друштва неограничено солидарно одговара сваки члан друштва својом имовином.

За неизмирене пореске обавезе правног лица организованог у облику командитног друштва одговара неограничено солидарно комплементар.

Акционар, односно члан друштва са ограниченом одговорношћу који поседује 50% и више акција, односно удела одговара неограничено солидарно за неизмирене пореске обавезе зависног друштва.

Пореске обавезе у смислу ст. 2. до 4. овог члана обухватају и трошкове принудне наплате, камате и новчане казне, као и трошкове пореско-прекршајног поступка.

Део десети**КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ****Члан 112.**

- престао да важи -

Члан 112а

У случају да порески обвезник пропусти да приложи уз порески биланс документацију из члана 60. став 3. овог закона, односно приложи је у непотпуном облику, надлежни порески орган ће му издати опомену и наложити да то учини или да је допуни у року који не може бити краћи од 30 нити дужи од 90 дана од дана достављања опомене.

Члан 113.

- престао да важи -

Члан 114.

- престао да важи -

Део једанаести

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 115.

Обвезник који је до дана ступања на снагу овог закона стекао право на пореско ослобођење и олакшице из чл. 42. и 46. Закона о порезу на добит предузећа ("Службени гласник РС", бр. 43/94, 53/95, 52/96, 54/96, 42/98, 48/99 и 54/99) има право да користи то ослобођење до истека рока до кога је утврђено.

Члан 116.

Поступак утврђивања и наплате пореза на добит предузећа за 2001. годину, који је започет по чл. 43. и 60а Закона о порезу на добит предузећа ("Службени гласник РС", бр. 43/94, 53/95, 52/96, 54/96, 42/98, 48/99 и 54/99) окончаће се у складу са тим законом.

Члан 117.

Порески биланс за период од 1. јануара до 30. јуна 2001. године саставиће се у складу са прописима који су важили до дана почетка примене овог закона.

Порески биланс из става 1. овог члана подноси се у року од осам дана по истеку рока прописаног за подношење полугодишњег обрачуна резултата пословања.

Члан 118.

Даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о порезу на добит предузећа ("Службени гласник РС", бр. 43/94, 53/95, 52/96, 54/96, 42/98, 48/99 и 54/99).

До доношења прописа по одредбама овог закона примењиваће се прописи донети на основу закона из става 1. овог члана.

Члан 119.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а примењиваће се од 1. јула 2001. године, осим члана 107. који се примењује од дана ступања на снагу Закона.

У РЕДАКЦИЈСКОМ ПРЕЧИШЋЕНОМ ТЕКСТУ НЕ НАЛАЗЕ СЕ:

Чл. 2. Закона - 118/2021-3:

"Одредбе овог закона примењују се на утврђивање, обрачунавање и плаћање пореске обавезе почев за 2022. годину, односно за порески период који почиње у 2022. години."

Чл. 10. Закона - 153/2020-36:

"Одредбе овог закона примењују се на утврђивање, обрачунавање и плаћање пореске обавезе почев за 2021. годину, односно за порески период који почиње у 2021. години.

Одредбе члана 1. став 2, члана 2. став 5. и члана 3. овог закона примењују се од дана ступања на снагу закона којим се уређује дигитална имовина."

Чл. 9. Закона - 86/2019-34:

"Одредбе овог закона примењују се на утврђивање, обрачунавање и плаћање пореске обавезе почев за 2020. годину, односно за порески период који почиње у 2020. години, а одредбе члана 1. овог закона примењују се на утврђивање, обрачунавање и плаћање пореске обавезе почев за 2019. годину."

Чл. 14 и 15. Закона - 95/2018-258:

"Члан 14.

Одредбе члана 10. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15 и 113/17) примењују се на обрачун амортизације сталних средстава стечених закључно са 31. децембром 2018. године, односно последњим даном пореског периода који почиње у 2018. години, а за стална средства разврстана у групе

II–V најкасније на обрачун амортизације тих средстава закључно са 31. децембром 2028. године, односно последњим даном пореског периода који почиње у 2028. години.

Уколико је, применом става 1. овог члана, крајњи салдо за: II групу мањи од 10%; III групу мањи од 15%; IV групу мањи од 20% и V групу мањи од 30%, у односу на салдо утврђен на дан 31. децембра 2018. године, односно на последњи дан пореског периода који почиње у 2018. години, као расход амортизације признаје се целокупан салдо групе.

Обрачун амортизације у складу са одредбама члана 1. овог закона примењује се за стална средства стечена почев од 1. јануара 2019. године, односно од првог дана пореског периода који почиње у 2019. години.

Члан 15.

Одредбе овог закона примењују се на утврђивање, обрачунавање и плаћање пореске обавезе почев за 2019. годину, односно за порески период који почиње у 2019. години, а одредбе члана 4. овог закона примењују се од дана ступања на снагу овог закона, односно на утврђивање, обрачунавање и плаћање пореске обавезе почев за 2018. годину.

Одредбе члана 5. овог закона примењују се на приходе остварене по основу накнаде за искоришћавање ауторског дела или предмета сродног права, који су депоновани у регистар надлежног органа, почев од 1. јануара 2019. године.

Одредба става 2. овог члана сходно се примењује и на приходе које оствари носилац права или подносилац пријаве у вези са проналаском, на основу закона којим се уређују патенти."